

SEZNAM LÁTEK, KTERÉ NEJSOU ODPADNÍMI VODAMI

Do kanalizace nesmí podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách vnikat následující látky, které ve smyslu tohoto zákona nejsou odpadními vodami:

ZVLÁŠTĚ NEBEZPEČNÉ LÁTKY

Odpadní vody s obsahem zvlášť nebezpečné látky lze vypouštět do kanalizace pro veřejnou potřebu jen s povolením vodoprávního úřadu. Zvlášť nebezpečné látky jsou látky náležející do dále uvedených skupin látek s výjimkou těch, jež jsou biologicky neškodné nebo se rychle mění na látky biologicky neškodné:

a) organohalogenové sloučeniny a látky, které mohou tvořit takové sloučeniny ve vodním prostředí (například hexachlorcyklohexan, tetrachlormetan, DDT, pentachlorfenol, hexachlorbenzen, hexachlorbutadien, trichlormetan, 1,2 dichlorethan, trichlorethen, tetrachlorethan, dichlorbenzen);

b) organofosforové sloučeniny;

c) organocínové sloučeniny;

d) látky vykazující karcinogenní, mutagenní nebo teratogenní vlastnosti ve vodním prostředí nebo jeho vlivem;

e) rtuť a její sloučeniny;

f) kadmium a jeho sloučeniny;

g) persistentní minerální oleje a uhlovodíky ropného původu;

h) persistentní syntetické látky, které se mohou vznášet, zůstávat v suspenzi nebo klesnout ke dnu a které mohou zasahovat do jakéhokoliv užívání vod (např. aldrin, dieldrin, endrin, isodyn).

ch) Kaynidy

Jednotlivé zvlášť nebezpečné látky jsou uvedeny v nařízení vlády č. 61/2003 Sb. vydaném podle § 38 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., O vodách, ostatní látky náležející do uvedených skupin v tomto nařízení neuvedené se považují za nebezpečné látky.

Podle zákona č. 254/2001 Sb., O vodách (§ 16) je nutné povolení vodoprávního úřadu v případě vypuštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky do kanalizace a dále měření míry znečištění a objemu odpadních vod, vést evidenci a měření předávat vodoprávnímu úřadu.

NEBEZPEČNÉ LÁTKY

Nebezpečné látky jsou látky náležející do dále uvedených skupin:

a) metaloidy, kovy a jejich sloučeniny:

zinek	selen	cín	vanad
měď	arzen	baryum	kobalt
nikl	antimon	berylum	thalium
chrom	molybden	bor	telur
olovo	titan	uran	stříbro

b) biocidy a jejich deriváty neuvedené v seznamu zvlášť nebezpečných látek (např. malathion, dochlorvos, endosulfan, fenthion, simazin, trifluralen);

c) látky, které mají škodlivý účinek na chuť nebo na vůni produktů pro lidskou potřebu pocházející z vodního prostředí, a sloučeniny mající schopnost zvýšit obsah těchto látek ve vodách;

d) toxické nebo persistentní organické sloučeniny křemíku a látky, které mohou zvýšit obsah těchto sloučenin ve vodách, vyjma těch, jež jsou biologicky neškodné nebo se rychle přeměňují ve vodě na neškodné látky;

e) elementární fosfor a anorganické sloučeniny fosforu;

f) nepersistentní minerální oleje a uhlovodíky ropného původu;

g) fluoridy;

h) látky, které mají nepříznivý účinek na kyslíkovou rovnováhu, zejména amonné soli a dusitany;

i) kyanidy.

Ostatní látky, jejímž vniknutí do kanalizace pro veřejnou potřebu musí být zabráněno:

a) radioaktivní, infekční a jiné, ohrožující zdraví nebo bezpečnost obsluhovatелů stokové sítě, popřípadě obyvatelstva nebo způsobující nadměrný zápach;

b) narušující materiál stokové sítě nebo čistírny odpadních vod

d) způsobující provozní závady nebo poruchy v průtoku stokové sítě nebo ohrožující provoz čistírny odpadních vod, např. pevné

e) hořlavé, výbušné, popřípadě látky, které smísením se vzduchem nebo vodou tvoří výbušné, dusivé nebo otravné směsi;

f) jinak nezávadné, ale které smísením s jinými látkami, které se mohou v kanalizaci vyskytnout, vyvíjejí jedovaté látky;

g) pesticidy, jedy, omamné látky a žíraviny;

h) kaly z čistíren, úpraven a z předčisticích zařízení;

ch) soli, použité v údobí zimní údržby komunikací, v množství přesahujícím 300 mg v jednom litru vody; i) vodní suspenze z domovních drtičů odpadů. Producenti odpadních vod nesmějí na vnitřní kanalizaci osazovat kuchyňské drtiče odpadů.